

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0070 van 29 februari 2012
in de zaak 1011/0014/A/4/0012

In zake:

1. de **gemeente Schoten**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
2. het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente Schoten**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves LOIX
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen :*

1. de nv [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ria HENS
kantoor houdende te 2930 Brasschaat, Bredabaan 161 bus 1
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 20 augustus 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 24 juni 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van advocaat Ria HENS namens de tweede tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten van 6 april 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tweede tussenkommende partij een vergunning verleend voor het plaatsen van hekwerk met poort.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een toelichtende nota ingediend. De tussenkomenende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 11 januari 2012 toegewezen aan de vierde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 februari 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nele ANSOMS die loco advocaat Yves LOIX verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Hilde VERMEIREN die loco advocaat Ria HENS verschijnt voor de tussenkomenende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] en de heer [REDACTED] vragen met een op 23 november 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 20 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 14 januari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van hekwerk met poort”*.

De aanvraag betreft het plaatsen van een omheining en betreft een regularisatie voor zover deze betrekking heeft op de reeds uitgevoerde werken.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woonparkgebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 3 mei 2007 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, 'Schotenhof'. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten weigert op 6 april 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen, waarbij zij overweegt:

“ ...

De aanvraag betreft het plaatsen van hekwerk met poort rondom een deel van het perceel (deze aan de straatkant, zowel de [REDACTED] als de [REDACTED]). De ontwerpplannen beschrijven een afsluiting in smeedwerk geplaatst op een verhoging in arduin.

Volgens het BPA Schotenhof worden tussen de percelen enkel draadafsluitingen met een hoogte max. 2 meter en/of aanplantingen met streekeigen beplanting toegelaten. Langs straten en voetwegen zijn naast draadafsluitingen met een max. hoogte van 2 meter tevens erfscheidingen in smeedwerk (max. 2 meter hoog) toegelaten met poortkolommen tot max. 2.5 meter hoogte.

De poort is aanvaardbaar volgens de voorschriften, alsook de 4 poortkolommen ter hoogte van de poort/inrit. Poortkolommen zijn enkel aanvaardbaar in functie van het plaatsen van een poort en niet in functie van een omheining. De poortkolom op de hoek van het perceel is wel aanvaardbaar om de stevigheid van de constructie te verzekeren. De afmeting van het smeedwerk van de omheining is aanvaardbaar doch door gebruik van een opstaand muurtje van ongeveer 0.5 meter is dit niet meer in overeenstemming met het BPA Schotenhof en bijgevolg niet aanvaardbaar.

Conclusie

De aanvraag past niet binnen de configuratie en de aanwezige bebouwing van de omliggende percelen. Het ontwerp kan qua vorm, materiaalgebruik en inplanting stedenbouwkundig niet aanvaard worden en wordt niet inpasbaar geacht in omgeving. Gelet op de schaal, de bestemming, inplanting en algemeen karakter en uitzicht van het ontwerp. De aanvraag is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. De aanvraag is niet bestaanbaar in de omgeving.

...”

Tegen deze beslissing tekent advocaat Ria Hens namens de tussenkomende partijen op 6 mei 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van ongekende datum stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar voor het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen op grond van volgende overwegingen:

“ ...

8. LEGALITEIT

...

Toelichting

Voorwaardelijk in overeenstemming met BPA.

De voorschriften luiden als volgt: 'Als erfscheidingen tussen de percelen zijn enkel draadafsluitingen met een hoogte van maximum 2m en/of aanplantingen met streekeigen beplantingen toegelaten. Langs straten en voetwegen zijn naast draadafsluitingen met een maximum hoogte van 2m tevens erfscheidingen in smeedwerk (maximum 2m hoog) toegelaten met poortkolommen tot maximum 2,5m hoogte.'

- *21m lange omheining langs de [REDACTED] in 1,80m hoge stalen hekken tot op de grond, verbonden door metalen steunkolommen is volledig in overeenstemming met BPA.*

- Poortkolommen zijn 2,50m hoog en metalen poort is overwegend lager dan 2m.
- Hekwerk langs de [REDACTED] bestaat uit 2,5m hoge arduinen kolommen met daartussen een hekwerk en een muurtje, samen 2m hoog. Het BPA vermeldt echter uitdrukkelijk dat afsluitingsmuurtjes verboden zijn. Het hekwerk dient uitgevoerd te worden zoals het hekwerk in de [REDACTED] met hekken tot op de grond. De arduinen tussenkolommen zijn aanvaardbaar binnen het BPA en omwille van de stabiliteit van het hekwerk.

9. GOEDE RO

Indien de tussenmuurtjes tussen de arduinen kolommen worden verwijderd is de aanvraag in overeenstemming met de omgeving en de goede RO.

...

Na de partijen te hebben gehoord op 22 juni 2010, beslist de verwerende partij op 24 juni 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen op grond van volgende motieven:

“ ...

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in woonpark.

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het goedgekeurd bijzonder plan van aanleg Schotenhof situeert de aanvraag zich in deel A. Artikel 0.10 Erfscheidings is van toepassing op deze aanvraag.

De voorschriften luiden als volgt:

‘Als erfscheidingen tussen de percelen zijn enkel draadafsluitingen met een hoogte van maximum 2m en/of aanplantingen met streekeigen beplantingen toegelaten. Langs straten en voetwegen zijn naast draadafsluitingen met een maximum hoogte van 2m tevens erfscheidingen in smeedwerk (maximum 2m hoog) toegelaten met poortkolommen tot maximum 2,5m hoogte.’

De poortkolommen bij de oprit zijn 2,50m hoog en de metalen poort is overwegend lager dan 2m. De 21m lange omheining langs de [REDACTED] bestaat uit 1,80m hoge stalen hekken tot op de grond, verbonden door metalen steunkolommen.

In het beroepsschrift wordt erop gewezen, dat in de beslissing van 3 november 2009 van het college van burgemeester en schepenen met betrekking tot een eerdere aanvraag, geen opmerking werd gemaakt in verband met steunkolommen enkel in functie van een poort en niet van een omheining. De steunkolommen in functie van de omheining zijn niet strijdig met de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg.

Het hekwerk langs de [REDACTED] bestaat uit 2,5m hoge arduinen kolommen met daartussen een hekwerk en een muurtje, samen 2m hoog.

In het beroepsschrift wordt erop gewezen, dat in de hiervoor vermelde beslissing van 3 november 2009 van het college van burgemeester en schepenen met betrekking tot een eerdere aanvraag, geen opmerking werd gemaakt in verband met dit opstaande muurtje. In de onmiddellijke omgeving ([REDACTED]) bevinden zich trouwens gelijkaardige vergunde omheiningen, binnen de begrenzing van het bijzonder plan van aanleg.

De aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

Watertoets: bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel deels gelegen te zijn in een effectief of een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project heeft echter een verwaarloosbare oppervlakte, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt op de waterhuishouding.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partijen betekend per aangetekende brief van 22 juli 2010. Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 20 augustus 2010, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en hoedanigheid van de verzoekende partijen

1.

De tweede verzoekende partij is een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan en beschikt van rechtswege over het vereiste belang overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO.

Op de terechtzitting bevestigt de raadsman van de verzoekende partijen dat het uittreksel uit het register der besluiten van het schepencollege van 17 augustus 2010, de beslissing is van de tweede verzoekende partij om in rechte te treden.

2.

De eerste verzoekende partij legt geen beslissing voor om in rechte te treden. Het beroep van de eerste verzoekende partij is onontvankelijk.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Eerste middel – eerste onderdeel

Standpunt van de partijen

In een eerste onderdeel van een eerste middel voert de tweede verzoekende partij de schending aan van artikel 4.3.1, §1, 1° VCRO, van artikel 0.10 van het BPA Schotenhof, alsmede de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

De tweede verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

22. *Het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft is gelegen in het BPA Schotenhof, goedgekeurd bij Ministerieel Besluit dd. 3 mei 2007. Art. 0.10 van dat BPA bepaalt:*

...

23. *Er staat aldus letterlijk in het artikel vermeld dat:*

- *afsluitingen in smeedwerk toegestaan zijn met een maximumhoogte van 2m, poortkolommen mogen maximaal 2.5m hoog zijn;*
- *het plaatsen van afsluitingsmuurtjes verboden is.*

...

25. *Bovenstaande foto toont duidelijk dat hekwerk in smeedwerk wordt voorzien. Het smeedwerk wordt onderbroken door een reeks van kolommen die niet dienen voor een poort (m.a.w. geen poortkolommen). Deze kolommen zijn stuk voor stuk hoger dan 2m. Bovendien wordt onderaan een afsluitingsmuur van 0,5m voorzien.*

26. *De aanvraag is zodoende onmiskenbaar in strijd met art. 0.10 van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA Schotenhof. De bestreden beslissing schendt niet enkel het BPA, doch ook artikel 4.3.1. §1, 1° VCRO.*

...”

De tussenkomende partijen repliceren:

“ ...

Verzoekers menen in het eerste middel ten onrechte dat het vergunde in strijd zou zijn met de voorschriften van het BPA en ten onrechte dat de bestreden beslissing onvoldoende zou zijn gemotiveerd, quod non.

Artikel 0.10 BPA Schotenhof luidt als volgt: (...)

Als erfscheiding tussen percelen langs straten (zoals in casu) zijn aldus erfscheidingen in smeedwerk van max. 2 m hoog met poortkolommen tot max. 2,5m hoogte toegelaten.

Terecht oordeelt de deputatie dat de steunkolommen in functie van de omheining niet strijdig zijn met de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg.

In de voorschriften van het BPA wordt immers uitdrukkelijk bepaald dat erfscheidingen in smeedwerk met poortkolommen zijn toegelaten.

Scheidingen in smeedwerk met kolommen zijn aldus toelaatbaar.

Voorgaande blijkt ook zeer duidelijk uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen te Schoten dd. 3 november 2009 omtrent een vorige aanvraag, alwaar een vergunning voor een omheining in smeedwerk tussen 2,10 m en 2,40 m hoog met poortkolommen van 2,60 m hoog werd aangevraagd.

Altoen heeft het college als volgt beslist: (...)

In voormelde beslissing wordt aldus nergens gewag gemaakt als zouden poortkolommen enkel aanvaardbaar zijn in functie van het plaatsen van een poort en niet in functie van een omheining.

Integendeel wordt gesproken van het smeedwerk tussen de kolommen (zijnde hetzelfde aantal kolommen als in voorliggende aanvraag) en de afsluiting tussen de poortkolommen.

Niet alleen poorten met poortkolommen zijn toegelaten maar ook zeer duidelijk erfscheidingen in smeedwerk met poortkolommen.

De 2^e vergunningsaanvraag werd aangepast aan de opmerkingen zoals deze werden geuit in de beslissing van het college dd. 3 november 2009.

Ten onrechte, en in strijd met haar eigen voorgaande standpunt, meent het college in voorliggende aanvraag plotseling dat conform het BPA poortkolommen enkel aanvaardbaar zouden zijn in functie van een poort, quod certe non.

Er wordt in de BPA vereisten uitdrukkelijk bepaald dat erfscheidingen in smeedwerk met poortkolommen toelaatbaar zijn.

Het gaat in deze voorschriften niet over poorten, maar wel over omheiningen en er wordt uitdrukkelijk gesteld dat erfscheidingen (omheiningen) met poortkolommen toegelaten zijn.

Het weze herhaald dat het college van burgemeester en schepenen te Schoten in haar beslissing van 3 november 2009 eveneens van dit oordeel was. Zij is aldaar zelf van oordeel dat het smeedwerk tussen de betreffende kolommen te hoog is. Nergens wordt door het college gesteld dat tussen het smeedwerk geen kolommen zouden mogen staan.

→ stuk 6: beslissing college dd. 03.11.09

Ook de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt in haar advies zeer duidelijk dat de arduinen tussenkolommen aanvaardbaar zijn binnen het BPA en omwille van de stabiliteit van het hekwerk.

Het kleine opstaand muurtje van ongeveer 0.5 meter bevindt zich onder het smeedwerk. Samen met het smeedwerk komt men tot een hoogte van 2 meter (zijnde binnen de max. van 2 m hoogte).

Het valt niet in te zien waarom dit in strijd zou zijn met de BPA voorschriften.

In de BPA vereisten wordt weliswaar gesteld dat het plaatsen van afsluitingsmuurtjes verboden is, doch het betreft in voorliggend aanvraag geen afsluitingsmuur, maar een

arduinen boord in (ondergeschikt) functioneel verband met het er bovenop te plaatsen smeedwerk.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar spreekt in haar advies, hierin gevolgd door de deputatie, expliciet over een arduinen boord (en geen afsluitingsmuur):

“3. Omschrijving en historie van de aanvraag:

De aanvraag betreft het plaatsen van een hekwerk met een poort.

Het hekwerk met poort is opgebouwd uit 13 arduinen kolommen met hoogte 2,50m en daartussen een arduinen boord met stalen hekken boven met hoogte 1,80m tot 2m.

De constructie wordt geplaatst langs de straatzijden van het perceel.

Het hoekperceel is gelegen in woonpark. De omgeving bestaat uit ruime percelen met residentiële villa's en heeft een groen karakter.”

(eigen onderlijning)

Deze boord is ook absoluut noodzakelijk teneinde het achterliggende stuk voortuin tegen te houden. De voortuin helt af naar de straatkant. Indien geen muurtje wordt voorzien onderaan de omheining, zal de voortuin naar de straatkant toe afzakken.

Een hek tot aan de grond – zonder boord -, is gelet op de configuratie van het perceel (de voortuin), onmogelijk.

In de beslissing van het college van burgemeester en schepenen te Schoten dd. 3 november 2009 werd omtrent het opstaande muurtje ook terecht geen enkele opmerking gemaakt. Er kan aldus vanuit gegaan worden dat het college eveneens van mening was dat dit opstaand muurtje conform de BPA vereisten toelaatbaar is.

De aangevraagde omheining met poort voldoet aldus wel degelijk aan de BPA voorschriften: ‘erfscheidingen in smeedwerk van max. 2 m hoog met poortkolommen tot max. 2,5m hoogte’, zoals terecht geoordeeld door de deputatie.

...”

De tweede verzoekende partij dupliceert:

“ ...

9. Verzoekende partijen wensen nogmaals de morfologie van de woorden ‘poortkolom’ en ‘afsluitingsmuurtjes’ te benadrukken zoals deze staan opgenomen in artikel 0.10 van het BPA Schotenhof. Het woord ‘poortkolom’ is een samengesteld woord bestaande uit ‘poort’ en ‘kolom’. Het woord ‘poort’ wordt door Van Dale omschreven als doorgang, het woord ‘kolom’ wordt door Van Dale omschreven als zuil of pilaar. Het gaat dus duidelijk om een zuil of pilaar bij of aan een doorgang. Het is nogal evident dat een vast hekwerk geen doorgang vormt. De zuilen tussen dit hekwerk vormen dan ook geen ‘poortkolommen’. Het woord ‘afsluitingsmuurtjes’ is het verkleinwoord van ‘afsluitingsmuur’, een muur die dient ter afsluiting van iets (in casu een tuin). Het verkleinwoord duidt aan dat het ook kan gaan om kleine/lage muurtjes. Het is duidelijk hoe het artikel van het BPA moet geïnterpreteerd worden. Een poortkolom, een zuil aan een poort, mag maximum 2.5m hoog zijn en de draadafsluitingen en erfscheidingen in smeedwerk maximum 2m. Het afsluitingsmuurtje, noch afzonderlijk noch in combinatie met een hekwerk, is duidelijk niet toegestaan.

10. Wat het afsluitingsmuurtje betreft motiveren tussenkomende partijen op blz. 7 van hun nota het volgende:

“Deze boord is ook absoluut noodzakelijk teneinde het achterliggende stuk voortuin tegen te houden. De voortuin helt af naar de straatkant. Indien geen muurtje wordt voorzien onderaan de omheining, zal de voortuin naar de straatkant toe afzakken. Een hek tot aan de grond – zonder boord -, is gelet op de configuratie van het perceel (de voortuin), onmogelijk.”

11. Deze motivering is nergens in het bestreden besluit terug te vinden. Tussenkomende partijen geven hier zodoende een bijkomende motivering waardoor zij zelf toegeven dat het bestreden besluit niet afdoende is gemotiveerd. Op zich vormt dit al een grond tot vernietiging op basis van een schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991. Dit uiteraard in ondergeschikte orde, aangezien het muurtje in strijd is met het BPA. Indien men dit had willen vergunnen had men de aanvraag moeten onderwerpen aan een openbaar onderzoek, wat niet is gebeurd.

12. Tussenkomende partijen verwijzen veelvuldig naar een eerder besluit van het college van 3 november 2009 (n.b. het besluit in eerste aanleg dateert van 6 april 2010) waar zij rechten uit trachten te putten. Verzoekende partijen verwijzen uitdrukkelijk naar hun verzoekschrift hieromtrent. Het besluit oordeelde duidelijk dat de aanvraag in strijd was met het BPA.
...

Beoordeling door de Raad

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a) VCRO volgt dat een stedenbouwkundige vergunning moet worden geweigerd, indien een aanvraag strijdig is met de stedenbouwkundige voorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

Uit de overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij niet heeft beoordeeld of er op geldige wijze kon worden afgeweken van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg. In dit geval kon de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning slechts verlenen indien ze op grond van in feite en in rechte aanvaardbare motieven tot de conclusie kon komen dat het gevraagde niet strijdig is met de stedenbouwkundige voorschriften.

Artikel 0.10 van het BPA ‘Schotenhof’ inzake erfscheidingen luidt als volgt:

“ ...

Als erfscheidingen tussen percelen zijn enkel draadafsluitingen met een hoogte van max. 2 meter en/of aanplantingen met streekeigen beplanting toegelaten.

Langs straten en voetwegen zijn naast draadafsluitingen met een max. hoogte van 2m tevens erfscheidingen in smeedwerk (max. 2 m hoog) toegelaten met poortkolommen tot max. 2,5m hoogte.

Draadafsluitingen moeten begroeid zijn met klimop of een andere beplanting. “Engelse afsluitingen”, nl. verticale houten paaltjes met elkaar verbonden door metaaldraad, zijn toegelaten.

Houten panelen, met een hoogte van max. 2m, als erfscheiding tussen percelen zijn toegelaten voor zover ze begroeid zijn met klimop of andere beplanting.

Bestaande muren kunnen als erfscheiding behouden blijven bij cultuurhistorisch waardevolle gebouwen.

Het aanplanten van coniferen is verboden. Als voorbeeld van streekeigen aanplantingen zijn te vermelden: Carpinus betulus, Taxus baccata, Acer campestre, Fagus sylvatica.

Het plaatsen van afsluitingsmuurtjes is verboden.

Bij halfopen bebouwing kunnen in het verlengde van een mandelige muur tevens muurtjes in metselwerk toegelaten worden tot op 4m achter de maximale achtergevelbouwlijn en met een maximumhoogte van 2m.

Erfscheidings langs de openbare waterlopen moeten op een afstand van 0,75m tot 1,0m vanaf de kruin van de waterloop geplaatst worden. Ze mogen niet hoger zijn dan 1,5m boven de begane grond.

...

In de bestreden beslissing wordt overwogen:

“ ...

De poortkolommen bij de oprit zijn 2,50m hoog en de metalen poort is overwegend lager dan 2m. De 21m lange omheining langs de [REDACTED] bestaat uit 1,80m hoge stalen hekken tot op de grond, verbonden door metalen steunkolommen.

In het beroepschrift wordt erop gewezen, dat in de beslissing van 3 november 2009 van het college van burgemeester en schepenen met betrekking tot een eerdere aanvraag, geen opmerking werd gemaakt in verband met steunkolommen enkel in functie van een poort en niet van een omheining. De steunkolommen in functie van de omheining zijn niet strijdig met de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg.

Het hekwerk langs de [REDACTED] bestaat uit 2,5m hoge arduinen kolommen met daartussen een hekwerk en een muurtje, samen 2m hoog.

In het beroepschrift wordt erop gewezen, dat in de hiervoor vermelde beslissing van 3 november 2009 van het college van burgemeester en schepenen met betrekking tot een eerdere aanvraag, geen opmerking werd gemaakt in verband met dit opstaande muurtje. In de onmiddellijke omgeving ([REDACTED]) bevinden zich trouwens gelijkaardige vergunde omheiningen, binnen de begrenzing van het bijzonder plan van aanleg.

...”

Daargelaten de vraag of steunkolommen in de omheining in smeedwerk al dan niet noodzakelijk zijn in functie van deze omheining, en derhalve al dan niet verenigbaar moeten of kunnen worden geacht met een voorschrift dat een omheining in smeedwerk toelaat, moet met de tweede verzoekende partij vastgesteld worden dat deze gevraagde steunkolommen een hoogte hebben van 2,5 meter, terwijl de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg bepalen dat erfafscheidingen in smeedwerk langs straten en voetwegen maximum 2 meter hoog kunnen zijn. Aan deze vaststelling wordt geen afbreuk gedaan door de bepaling in de stedenbouwkundige voorschriften dat “poortkolommen” toegelaten zijn met een maximumhoogte van 2,5 meter hoog. Bij ontstentenis van een definitie van de term “poortkolom” in de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg moet de term in zijn spraakgebruikelijke betekenis worden begrepen. Daaronder moet worden verstaan steunkolommen in functie van een poort, zijnde een doorgang in de omheining.

De verwerende partij kon derhalve niet op deugdelijke gronden tot de conclusie komen dat steunkolommen met een hoogte van 2,5 meter in functie van de omheining niet strijdig zijn met de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg.

Bovendien moet met de tweede verzoekende partij vastgesteld worden dat de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg bepalen dat het plaatsen van

“afsluitingsmuurtjes” verboden is. Uit de overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij de verenigbaarheid van het gevraagde niet heeft getoetst aan dit voorschrift. Er wordt niet beoordeeld of het plaatsen van een opstaande muur onder het smeedwerk al dan niet verenigbaar is met het vermeld stedenbouwkundig voorschrift. Het motief dat het college van burgemeester en schepenen met betrekking tot een eerdere aanvraag geen opmerking heeft gemaakt met betrekking tot de gevraagde ‘muur’ en dat in de onmiddellijke omgeving gelijkaardige vergunde omheiningen bestaan, maakt dit gebrek aan beoordeling niet goed.

Het eerste onderdeel van het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk in hoofde van de tweede verzoekende partij bevonden en gegrond verklaard.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 24 juni 2010, waarbij aan de tweede tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van hekwerk met poort op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van het huidige arrest.
4. In zoverre de vordering onontvankelijk is verklaard in hoofde van de eerste verzoekende partij komen de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten hare laste. In zoverre de vordering gegrond is verklaard, komen de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 februari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ